

[Socialministeren]

er nødt til at lade penge følge med, når vi pålægger kommunerne nye byrder.

Det kan ikke hjælpe at sige, at man ønsker, folk skal arbejde fuldtids for bistandshjælpen, når vi vil gøre brug af de ordninger, som ligger i arbejdsministerens lovgivning. Der står, at man skal rette sig efter overenskomsterne. Så det er altså kun, hvis man er enige om en projektløn og om, at projektløn kan bruges på disse ordninger, at man kan komme ned. Det er ikke regeringens ønske, at man kun skal arbejde 20 timer, og hvis ikke man kan få projektløn, så bliver det altså et mindre antal timer. Lovforslaget forudsætter, at man bliver enige om en projektløn, hvad jeg da heller ikke har grund til at antage at man ikke gør.

Lovforslaget er selvfølgelig fremsat nu, fordi Folketingets Socialudvalg skal have rimelig tid til at behandle det. Vi vil gerne sætte det i kraft pr. 1. juli 1990. Vi synes, det er en passende dato, hvor der jo kommer mange unge mennesker ud af gymnasierne og skolerne. Og skal vi give kommunerne rimelig tid, ville det vel være rimeligt at få det vedtaget her, samtidig med at vi vedtager finansloven, hvor i øvrigt pengene er placeret.

Så siger fru Pernille Forchhammer i debattens løb, at dette forslag har alt for lave ambitioner. Ja, det er, fordi, som fru Jane Oksen meget rigtigt sagde, der ikke er råd til ret mange offentlige udgifter. Det er måske gået op for Socialdemokratiet, at Socialministeriets budgetter vokser og vokser og vokser og vokser, og det har ikke været muligt at få dem stoppet. Når ingen er parat til at skrive flere skatter ud, og det er der ingen partier her i Folketinget der er parate til, så skal alle andre ministerier spare, for at Socialministeriet kan vokse. Jeg vil gerne lave nogle mere ambitiøse forslag, ingen tvivl om det, men jeg mangler en anvisning på, hvor vi skal få pengene fra.

Jeg synes egentlig, det er på tide, at man nu snart begynder at se realiteterne i øjnene. Uanset hvem der er regering her i landet om 1, 2 eller 5 år, så skal de her penge hænge sammen. Det er for nemt bare at stille sig op og sige: Vorherre bevares, lavt ambitionsniveau, nej, se til de kommuner, der gør det så fløve. Lad dem dog endelig. Det er helt i orden. Det koster ikke staten noget, og kommunerne gør det naturligtvis, fordi de kan se deres fordel i det på lang sigt, men der er kommuner, der ikke gør det, og dem vil vi gerne lovgive for.

Jeg kunne ønske mig, at fru Pernille Forchhammer havde overværet den foregående debat. Der var ingen grænser for, hvor lidt tillid S og SF havde til kommunerne, men nu er der pludselig ingenting i vejen, så er det jo fint. Må jeg gøre opmærksom på, at holdningerne hænger altså ikke sammen.

Så siger fru Pernille Forchhammer i relation til fru Bente Junckers indlæg, at virksomhederne har et stort ansvar, vi har i fællesskab et ansvar. Ja, det skal jeg love for, og jeg ville ønske, at det ikke bare var virksomhedernes ansvar, man understregede, men også fagforeningernes. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at fagforeningerne har deres andel i, at så mange mennesker i vores samfund for øjeblikket er skudt ud. De bliver ved med i misforstået solidaritet at kræve så høje lønninger, at de, der står bagest i rækken, ikke har skyggen af chancen for at få noget at rive i.

Jeg er sikker på, at tiden vil arbejde for det her forslag, og jeg anbefaler det til en hurtig og velvillig behandling i Socialudvalget.

Pernille Forchhammer (S):

Socialministeren starter med at sige, at det her forslag har animeret til de mange aktiviteter rundt omkring. Jeg har valgt at sige det på en anden måde, og det synes jeg egentlig jeg vil gøre igen, og jeg synes heller ikke, socialministeren skal sætte sit lys under en skæppe.

Jeg mener, det er socialministerens holdning og oplæg til debat og ikke forslaget alene, som har animeret til igangsættelse af aktiviteterne, netop fordi aktiviteterne mange steder er af en helt anden kvalitet end det her forslag.

Jeg synes, det er en omvendt konklusion at drage, at fordi vi ikke mener, man bør gennemføre det her forslag, og fordi vi mener, at kommuner, som laver en meget ringe indsats i dag, bliver renvaskede ved det her forslag, så er der pludselig ingen grund til forslaget. Jo, der er grund til et forslag. Der er grund til, at man stiller nogle krav. Der er grund til, at man stiller nogle kvalitativt høje krav, for det er bevist, at kommunerne kan gennemføre de kvalitativt høje krav.

Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal tage eksempler på de kommuner op, som laver gode projekter, og ikke bare koncentrere os om kommuner som Hvorslev, som forsøger at snige en ordning ind gennem bagdøren. Jeg synes, vi